

LI.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Hærens Forsyning med de i Tilfælde af Krigsberedskab manglende Heste og Vogne.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 25de Marts 1876.)

Da nærværende Forslag var til 1ste Behandling i Thinget, viste det sig, at der var en forskjellig Opfattelse tilstede iblandt Thingets Medlemmer, om man burde gaa ind paa at ordne denne Sag ved Lov, da man antog, at man meget vanskelig vilde i en Lov som denne kunne give saa udtømmende Bestemmelser med Hensyn til Lovens Anvendelse, at man derved kunde undgaa en foreløbig Lov. Det antoges ogsaa, at den foreslaaede Afskrivningsmaaade kunde gaa de enkelte Hesteeiere for nær, og tillige at det var upraktisk i dette Døgn at træffe andre Foranstaltninger i Fredstid, end at de i § 3 nævnte Myndigheder skulde være forpligtede til med 24 Timers Varsel at tilveiebringe det Antal af til Krigsbrug egnede Heste, som Kommunerne ifølge Fordelingen skulde afgive. Udvalget erkjender imidlertid, at det er heldigt, om muligt ogsaa paa dette Omraade at undgaa en foreløbig Lov, idet man antager, at Reglerne under de fleste Omstændigheder ville kunne anvendes, og man er tillige gaaet ind paa Lovens Hovedprincip, nemlig Expropriation af Hestene. Men man er derhos gaaet ud fra, at der maatte tillægges de vedkommende Myndigheder Frihed til, hvis Hestene kunde faaes ad anden Veie, nemlig ved Kjøb, da at tillade dette. Udvalget maa nemlig antage, at, naar denne Indrømmelse bliver givet de vedkommende Myndigheder, vil Reglen være, at man kjøber Hestene, og Indtagelserne, at man exproprierer dem, idet det ikke vil være vanskeligt at erholde Hestene tilkjøbs, naar Hesteeierne vide, at, dersom man ikke ad denne Veie kan erholde Hestene, have Myndighederne Ret til at udtage dem. Men baade Myndighederne og Hesteeierne ville derved komme til at staa noget friere, uden at Krigsbestyrelsen lider derved. Udvalget maa tillige give den Mening Medhold, at det er upraktisk at gjøre Forber-

delse for Tilveiebringelse af de fornødne Heste og Vogne uden i Tilfælde af Krigsberedskab, da saadanne Foranstaltninger, naar de skulde faae nogen Betydning, maatte blive meget besværlige for samtlige Vedkommende, medens man er overbevist om, at man, ogsaa uden saadanne Forberedelser, vil kunne skaffe de forlangte Heste og Vogne med lige saa kort Frist; thi for Byernes Vedkommende vil det vistnok være Regel, at man henvender sig til en hestekyndig Mand, og han vil snart være i Stand til at udpege de Heste, der kunne bruges, og for Landets Vedkommende er man vis paa, at Sogneraadene til enhver Tid vide, hvor brugbare Heste findes. I den foreløbige Lov af 12te December 1863 paalagdes saaledes Kommunerne hele Ansvar, og uagtet man ikke den Gang havde Expropriationsret, er der ikke Udvalget noget Tilfælde bekjendt, hvor man ikke har set sig istand til at tilveiebringe brugbare Heste.

Udvalget formener fremdeles, at det vilde være rigtigt at indføre en ny Bestemmelse for det Tilfælde, at ubrugelige Heste fremstilles, væsentlig i Overensstemmelse med den, der findes i den foreløbige Lov af 12te December 1863. Naar en slig Bestemmelse indføres i Loven, finde flere af Udvalgets Medlemmer ikke, at der er Anledning til den Stærkelse i Mulktbestemmelserne for de kommunale Myndigheder, som er indført i Lovforslaget under dets Behandling i Landstinget, medens andre Medlemmer, der i og for sig ere imod de i § 8 for Kommunerens Vedkommende foreslaaede Mulktbestemmelser, hvorved der vilde indføres en hel ny Art af Evang over for Kommunalbestyrelserne, maa antage, at denne ny Bestemmelse i ethvert Fald maa tilfredsstillende Diemod, i hvilket disse Mulktbestemmelser ere